

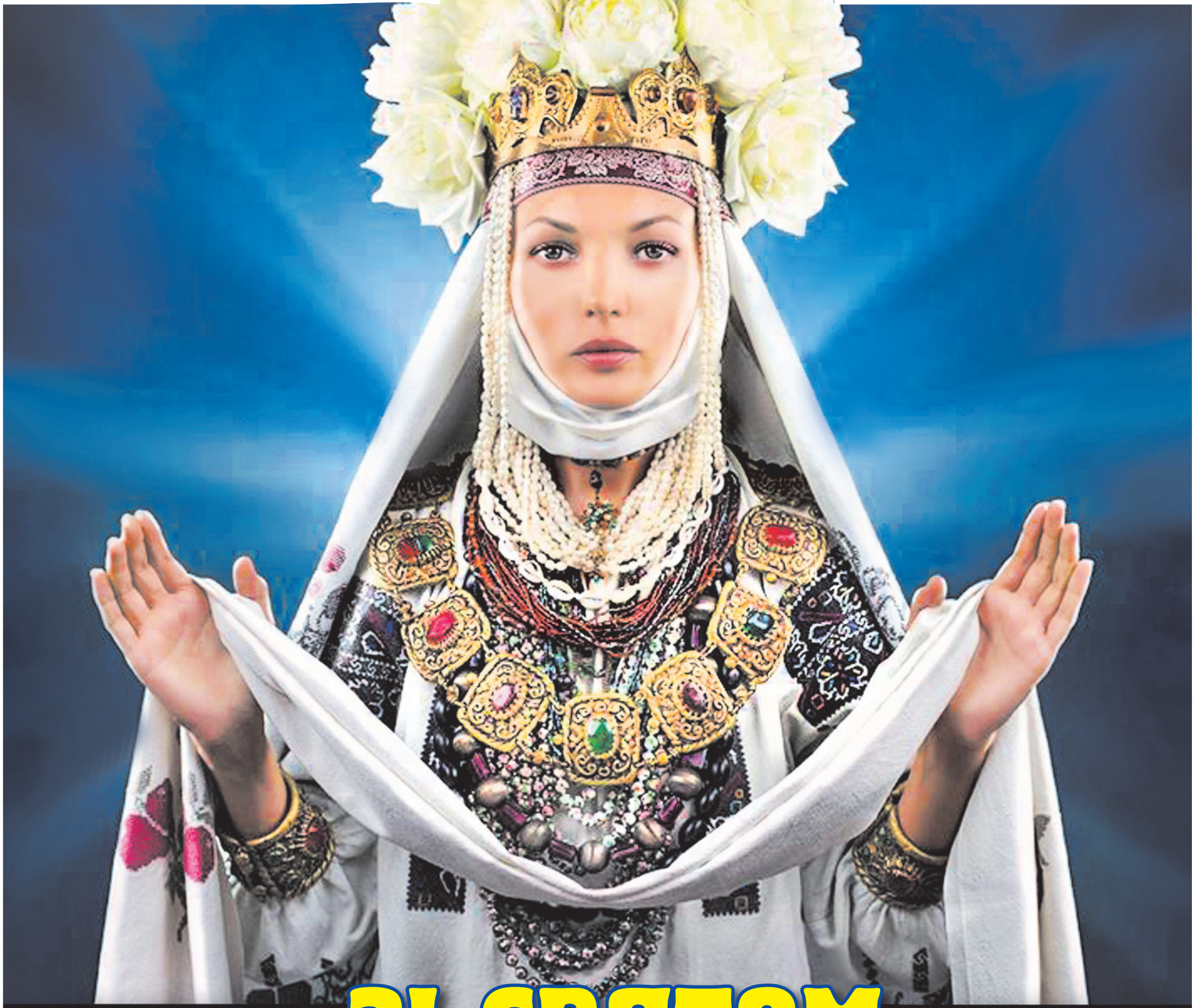
На Покрову, як ніколи, Час легенди ожива. Богородиця ізнову Нас від лиха накрива.
Запорожці -козаченьки, Їй читали молитви, Шанували, наче неньку, Храми
ставили, церкви. Недарма ж в цей день знаменний, Було створено УПА. По землі,
благословенно, Богородиця ступа. І Покровом покриває Українських вояків,
Тих, хто ціну волі знає, Тих, хто в мирі жити хтів. Хто здавен і в сьогодні
Україну захища, І кому "Козак" імення — Богородиця вкрива...



Козацький край

Козацькому роду нема переводу!

№7 (71)
13 жовтня 2015 р.



ЗІ СВЯТОМ ПОКРОВИ!

З ДНЕМ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ!



**Олег
ОСТРОВСЬКИЙ**

Ми разом пишемо сучасну історію України...



У день, коли стара Європа чекала на появу в небі ефекту «кривавого Місяця» – явища, коли тінь Землі кидає червонуватий блиск на «збільшений» Місяць, – в українському Маріуполі понад усе чекали на «Чорне сонце» – презентацію нової книги Василя Шкляра – про сучасних козаків славного українського полку «Азов»...

Зала драмтеатру, де проходила презентація, зібрала далеко не всіх бійців, що стали героями цієї книги. «Азов» перебуває у стані постійних бойових навчань, тож частина воїнів отримує свої книги вже у «располазі»-таборі чи й взагалі десь на броні танка у приазовських степах...

Виступаючи зі сцени театру, Василь Шкляр підкреслив, що місце презентації – знакове, бо саме до цього театру зазирнув якийсь головний герой книги «Маляр» (у житті позивний – «Художник») і переконливо попросив директора «відрихувати» репертуар в бік української тематики. Невдовзі тут вже демонструвався спектакль «Шельменко-денщик» Григорія Квітки-Основ'яненка...

Шкляр теж був переконливим у своєму виступі, промовляв потужно, цитатами зі своїх «Чорного Ворона» і «Чорного сонця» проводячи паралель між визвольною боротьбою з різницею в часі у століття та повною аналогією щодо умов цієї боротьби і українських ворогів одвічних...

Письменникову промову продовжив головний герой книги, від імені якого у ній йде розповідь – позивний «Художник». Говорив запально й весело, сипав влучними цитатами з Котляревського, а наостанок промови на його «Слава Україні!» зала відповіла гучним «Героям слава!»

Запросив письменник до слова і присутніх в залі гостей з рідної Шкляреві Черкащини – автора цієї редакторської колонки та народного депутата Олега Петренка (у полку «Азов» – позивний «Сіті»). До речі, саме Олег Петренко організував пошук коштів на першу тисячу книг «Чорне сонце», які тепер розійшлися між бійцями.

Далі була затяжна автограф-сесія, коли до зали зазирали навіть цивільні маріупольці. Старенька бабуся, попросивши у бійців книгу і підійшовши до письменника за автографом, розчулено мовила: «Спасібо вам, родненькіє! А книгу підпишіте для Валентини Петровни». Говорила у даному разі на «південному діалекті української мови», за веселим визначенням «Маляра» у книзі та його прототипа «Художника» у реальному житті. Забравши книгу, бабуся раптом урочисто проголосила: «А ето – Вам!» і поклала на стіл письменникові... цукерку. Не було це схожим ні на рекламу продукції фабрик сучасного нашого президента, ні на «піар-акцію» президента колишнього на параді у Москві – цукерка була дещо наївним, проте щирим проявом вдячності письменникові за те, що він «підсолодив» життя прифронтового міста.

Творчий вечір у Маріуполі, на якому побували журналісти «Козацького краю», видався на славу – далі «Чорне сонце» покотилося у напрямку столиці, бо саме в Києві пройшла наступна презентація думи про братів азовських...

Такі книги, справді патріотичні й потужні видання, потрібні нашій нації як ковток свіжого повітря – це книги, що допомагають усвідомити єдність поколінь українців, які у різні часи боролися за Волю і продовжують цю боротьбу й донині.

Василь Шкляр вже зараз працює над новою книгою. Так само переповнена творчими планами й редакція «Козацького краю». Вже найближчим часом чекайте на сторінках нашої газети нових історичних розвідок та розповідей про сучасних борців за українську незалежність.

Чекаємо також пропозицій від читачів «Козацького краю» щодо тем, які варто було б підняти на газетних шпальтах.

Ми й надалі писатимемо для вас, про вас і разом з вами, дорогі земляки. Разом з вами боротимемось і за волю, і за кращу долю...

Україна повністю закриває авіасполучення з Росією

Україна не отримала від Росавіації пояснень, на підставі чого українським компаніям заборонили літати в РФ, і тому повністю припиняє авіасполучення з Росією.

Про це повідомила прес-служба Мінінфраструктури.

«У зв'язку з ненаданням відповіді від Росавіації з поясненням причин обмеження польотів українським авіакомпаніям Державна авіаційна служба України прийняла рішення про повне припинення повітряного сполучення між Україною та РФ з 25 жовтня 2015 року», – йдеться в повідомленні.

В МІУ заявили, що «така міра буде застосована до всіх російських авіакомпаній, і діятиме до скасування заборон, введених авіаційною владою РФ по відношенню до українських авіакомпаній».

«Після скасування заборон російською стороною російські авіакомпанії, що не потрапили



до санкційного списку, зможуть здійснювати польоти до України», – заявили в міністерстві.

Державіаслужба уже поінформувала Росавіацію про своє рішення.

Як відомо, 25 вересня Україна запровадила санкції проти російських авіакомпаній, які здійснювали польоти в Крим.

Київ мотивував своє рішення двосторонньою угодою, яка дозволяє такий крок в разі порушення перевізниками українського законодавства.

У той же час, Росія відповіла «дзеркальними» заборонами на польоти п'яти українським компаніям, ніяк своє рішення не мотивуючи.

У обіг введено монети «День захисника України»

З 12 жовтня Національний банк ввів у обіг 50 тисяч 5-гривневих монет «День захисника України».



Як зазначають у прес-службі НБУ, монета «присвячена вшануванню мужності та героїзму, нескореності й волелюбності борців за національну справу усіх поколінь та Дню захисника України».

На аверсі монети на тлі орнаменту розміщено постать Пресвятої

Богородиці, під омофором якої козаки та сучасні українські воїни, а також Герб України.

На реверсі монети на тлі камуфляжу, зробленого за допомогою тамподруку, стилізовано зображено тризуб – знак Княжої Держави Володимира Великого, угорі написи півколом: «За честь! За славу! За Народ!».

14 жовтня Україна відзначатиме День захисника України, який уперше офіційно буде вихідним. Крім того, християни східного обряду цього дня святкують Покрову Пресвятої Богородиці.

В Україні прихильників ОУН-УПА стало більше, аніж противників

Вперше за роки досліджень кількість прихильників визнання ОУН-УПА борцями за незалежність України перевищила кількість противників.

Про це повідомляє соціологічна група «Рейтинг» з посилан-

ням на результати свого дослідження.

Згідно з ним, 41% українців підтримують ідею такого визнання, 38% опитаних – ні. Ще 21% не визначились з цього питання.

Протягом 2014-2015 років кількість при-

хильників визнання ОУН-УПА зростає з 27% до 41%, натомість противників цієї ідеї істотно поменшало – з 52 до 38%, зазначає група.

Ідею визнати ОУН та УПА учасниками боротьби за незалежність України найбільше підтримують на Заході (76%), а найменше на Півдні (27%) і Сході (23%).

Чим молодші респонденти, чим вищий рівень освіти і доходів, тим більше вони підтримують цю ідею.

Також відносно більше підтримки серед чоловіків та українцевих респондентів.

Дослідження проводилося 1-6 жовтня, було опитано 1800 респондентів, старших 18 років методом особистого інтерв'ю.

Помилка репрезентативності становить не більше 2,4%.

www.pravda.com.ua



Віктор Ющенко в Черкасах пояснив, чому присвоїв звання Героя Бандері й Шухевичу

У рамках X Всеукраїнських історичних читань «Українська козацька держава: витоки та шляхи історичного розвитку» у Черкасах завітав третій Президент України Віктор Ющенко. У ході пленарного засідання, що відбувалося в стінах ЧНУ ім. Б. Хмельницького, лідер Помаранчевої революції виступав останнім. Віктор Андрійович розпочав із дещо філософського вступу, в якому зазначив важливість проведення подібних заходів: «Дуже правильно, що ми повертаємося до історичних

читань. Історія – це вчителька життя. Історія – це не наука про минуле, а наука про майбутнє. Якщо ти мені скажеш, яке в тебе минуле, я тобі скажу, яке в тебе майбутнє. Ніщо так, як історія, не виховує наш патріотизм», – говорить Ющенко.

Віктор Андрійович пояснив, чому свого часу присвоїв звання Героя України Бандері та Шухевичу. «Нам привезли чужих героїв: Чапаєвих, Котовських, Щорсів, Павликів Морозових... Я їх не розумію. Справжні герої – це ті, хто присвятив

своє життя боротьбі за незалежність, за рідну країну. 6 років тому я абсолютно свідомо підписував наказ про присвоєння звання Героя Степану Бандері. Я знав, що 2/3 нації мене не зрозуміють. Але в мене не було часу. Тоді було важливо, щоб повернулися українські герої. Навколо цих людей можна довго дискутувати, але вони займалися відродженням української держави», – пояснює своє рішення Ющенко.



www.infomist.ck.ua



Козацькому роду нема переводу!

Козацький край

№7/1 (71)
13 жовтня 2015 р.

ОЛЕГ ОСТРОВСЬКИЙ, КАНДИДАТ НА ПОСАДУ СІЛЬСЬКОГО ГОЛОВИ С. ЧЕРВОНА СЛОБОДА: "Я БУДУ ВІДСТОЮВАТИ ЗАКОННЕ ПРАВО ГРОМАДЯН ГІДНО ЖИТИ НА СВОЇЙ, БОГОМ ДАНІЙ ЗЕМЛІ!"



ДЕНЬ КОЗАКА - У СЛОБОДІ!

Драйв потужних козацьких пісень, сила найкращих спортсменів і енергія бойового гопака, блиск справжньої зброї і запашний козацький куліш - все це в один день, під небом наймалювничішого містечка під Черкасами...

У Червоній Слободі, 18 жовтня, (початок о 12-00 год.) на центральній площі біля Буайки Культиури:

- Спеціальний гість свята - гурт «Вертеп»;
- Показові виступи бойового гопака.
- «Козацькі забави» - силові змагання краших спортсменів.
- Виставка зброї. • Посвята в ажури. • Козацький куліш.



ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

КАНДИДАТА НА ПОСАДУ СІЛЬСЬКОГО ГОЛОВИ СЕЛА ЧЕРВОНА СЛОБОДА

ОСТРОВСЬКОГО ОЛЕГА АНАТОЛІЙОВИЧА

РОБОЧІ МІСЦЯ, БЕЗПЕКА ЖИТТЯ ТА КОМФОРТ – ЦЕ ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ МОЄЇ ПРОГРАМИ

Сьогодні громада має унікальну можливість обрати нового керівника. Я маю достатній досвід успішної реалізації масштабних фінансових, організаційних та будівельних проєктів, адже без таких навичок про ефективне управління та створення розвиненої прогресивної інфраструктури годі і говорити. Мої численні особисті бізнесові і політичні зв'язки будуть спрямовані на залучення інвестицій, створення робочих місць та розвиток рідного села.

Село давно чекає нових підходів до роботи. Я впевнений у своїх силах та в тому, що зможу кардинально покращити життя громади, а селу надати новий поштовх для розвитку!

Я вірю в мудрість і працьовитість мешканців нашого села, які щодня прикладають значних зусиль для того, щоб наше село стало кращим, а життя – комфортнішим.

Мені не раз доводилося бути свідком того, як місцева влада зневажала інтереси людей, самоусувалася від вирішення їх болючих проблем, або ж демонструвала свою безпорадність навіть тоді, коли могла і повинна була б вирішувати нагальні питання. У світі бізнесу з такими партнерами ніхто не має бажання працювати, їх просто змінюють!



Мені не потрібно працевлаштування, або чергова кар'єрна сходинка. Я успішна забезпечена людина і маю все для того, щоб бути щасливим, але мені не байдужа доля земляків. Я готовий вкладати значні інвестиції в розвиток села та його економіку, що забезпечить принципово новий підхід до вирішення проблем. Я хочу пишатися нашою Слободою разом з вами і прикладу для цього максимум зусиль.

Треба не вірити байкам, а дивитися – хто не словом, а ділом кожен рік створює щось нове і прогресивне. І тільки з цього роботи висновки: чи здатний кандидат виконати свою програму розвитку села? Чи не буде ходити жebraкувати та просити грошей у держави?

НОВІ РОБОЧІ МІСЦЯ

1. Основна увага буде зосереджена на створенні нових робочих місць, а саме – створенні нових підприємств і відновлення роботи вже існуючих. По кожному буде розроблено план виходу з кризи, кожна створить папку пропозицій для потенційних інвесторів. Я особисто стежитиму за тим, щоб у Червоній Слободі щороку реально безробіття зменшувалося щонайменше на 20%. Для тимчасово безробітних сільрада розробить програму з оплачуваних громадських робіт.

2. Відкриття першого і єдиного в Україні заводу з будівництва козацьких човнів – «Чайка».

3. Буде відкрито ряд цехів з переробки сільськогосподарської продукції рослинного і тваринного походження.

4. Відкриття пекарні. Це буде дешевший хліб, краща його якість та нові робочі місця.

5. Створення кролеферми – це дієтичне харчування дітям у школі та в дитсадках.

БЕЗПЕКА ЖИТТЯ ЛЮДЕЙ

1. Для безпеки життя людей всі основні дороги, а найголовніше – траса, будуть оснащені системами цілодобового відеоспостереження та новим освітленням. Будуть встановлені нові світлофори. Усі ліхтарі будуть працювати – особливо на

ОСТРОВСЬКИЙ Олег Анатолійович
Кандидат на посаду сільського голови с. Червона Слобода



Воля громади – закон для влади!
Як і всі громади України я втомився від численних обіцянок політиків різного калібру. Село багато – діла мало!
На владі треба знову претягують задебільшого ті, хто нічого доброго в житті не зробив – зате робить вигляд, що знає, як опанувати народ.
Охліб і гіркотина...
НАВРІДЛО!
Я не вірю чиновникам, політикам і дельцатам, які зловити виступають різноманітними обіцянками, а насправді нічого не роблять за свої.
Вони забули, що новинні записки інтереси громад, які їх обрали, а не свої чиновницькі-інтереси.
Українська політика – це ганьба для народу, не пухляк, яку треба виправити і законити новими виборами, знову пруть табурками.
Депутати, що зрадили своїх виборців, знову пруть табурками.
НЕВЖЕ ДОЗВОЛИМО! ГІТЬ ПАРАЗИТІ!
Тому я вирішив йти кандидатом на посаду голови Громади села Червона Слобода. Я йду як самовисуванець, тому що не вірю політичним партіям, усі вони є приватними і грошей народ їх не півкає. Успішній – Європейську Україну потрібно хочуть будувати з міських та сільських громад. Сильна громада – це фундація Вільної України!
Я буду відстоювати закони права громади гідно жити на своїй, Богом даній землі.

пішохідних переходах.

Системами відеоспостереження будуть оснащені всі основні об'єкти – будинок культури, магазини, школи, дитячі садочки, лікарня і т.д.

2. Про безпеку людей піклуватиметься спеціально створена Громадська Варта. Її завдання:

1) цілодобова охорона всіх основних об'єктів та правопорядку на території села;

2) «екологічний патруль» – запобігання створенню стихійних звалищ;

3) запобігання поширенню алкоголізму та наркоманії.

І це теж робочі місця...



КОМФОРТ

1. Усі основні дороги, тротуари та квітники будуть відремонтовані. «Страшна» і занедбана вулиця Першотравнева буде капітально відремонтована. Уздовж доріг будуть не чагарники, а охайно підстрижені газони.

Зробимо село найбільш зеленим і квітучим в області!

2. Червона Слобода оголошується територією без бур'янів і

смітників. Будуть ліквідовані всі стихійні сміттєзвалища. Удосконалимо регулярний вивіз сміття. Створена система контролю забезпечить жителів села від того, щоб вони з'являлися взагалі. Буде збудовано сертифікований полігон для побутових відходів, також паралельно вивчатиметься питання з будівництва міні-заводу для їхньої переробки.

3. Уся прибережна зона уздовж Дніпра буде приведена до ладу. Червона Слобода пишатиметься своїми пляжами – з чистим піском, кабінками для пе-



ревягання, спортивними майданчиками, сучасною інфраструктурою для активного відпочинку.

4. Упродовж наступних 5 років у Червоній Слободі буде збудовано басейн та зведена мережа сучасних спортивних і дитячих майданчиків.



Наші діти будуть проводити свій вільний час в молодіжних клубах, де розвиватимуть свої таланти та здібності. Там ми забезпечимо належний нагляд і безпеку. Суворими методами ми назавжди відучимо нерадивих комерсантів продавати алкоголь і тютюн неповнолітнім!



5. Щомісяця уважно вивчатимуть питання формування тарифів на житлово-комунальні послуги. На місцевому рівні робитиметься все для їх зменшення. Я забезпечу сувору відповідальність комунальних підприємств за неякісні послуги, не допущу необґрунтованого завищення тарифів!

СОЦІАЛЬНА СФЕРА

1. Я використаю всі свої особисті зв'язки для пошуків культурного життя на селі. Буде забезпечено фінансову підтримку самодіяльним колективам, спортивним командам і талановитій молоді, проведення обласних та всеукраїнських культурних, спортивних, освітніх та патріотичних заходів, на яких всі охочі матимуть можливість продемонструвати свої таланти.

2. Разом відроджуватимемо та зберігатимемо культурні традиції та історію нашого села. Заплановано відкриття музею.

3. Для пенсіонерів, сиріт, багатодітних сімей, родин воїнів АТО при сільраді діятиме безкоштовна юридична консультація.

4. Збільшиться матеріальна допомога сім'ям воїнів АТО - у 3 рази.

5. Добудується 2-й корпус районної лікарні і удвічі збільшиться фінансування для забезпечення матеріально-технічної бази лікарні.

6. У школах в усіх класах буде встановлено мультимедійне обладнання.

7. Збільшення годин на «гурткову роботу» - для ефективного навчання і для збільшення заробітної плати вчителям.

8. Безкоштовне дієтичне харчування в школах і дитсадках.

Я робитиму все від мене залежне, щоб Червона Слобода стала територією для ЛЮДИНИ. Щоб кожному слобідчанину



МИ ГОЛОСУЄМО!
 ОСТРОВСЬКИЙ
 Кандидат на посаду сільського голови с. Червона Слобода

- Слобідський
- Господарник
- Має дієву програму
- Патріот
- Меценат
- Громадський діяч

тут було затишно, комфортно і безпечно. Щоб кожен житель пишався нашим селом. Я обіцяю працювати прозоро, відкрито і чесно на користь Громади. Я проти рішення проблем за закритими дверима. Я готовий взяти на себе відповідальність.

Цілеспрямовано і послідовно я буду

працювати над

тим, щоб у наступні 5 років перетворити моє рідне село на ЄВРОПЕЙСЬКЕ МІСТЕЧКО з розвинутою інфраструктурою.



АВТОБІОГРАФІЯ КАНДИДАТА НА ПОСАДУ СІЛЬСЬКОГО ГОЛОВИ СЕЛА ЧЕРВОНА СЛОБОДА ОСТРОВСЬКОГО ОЛЕГА АНАТОЛІЙОВИЧА

Мені 42 роки, маю трьох дітей – доньку і двох синів.

Від народження й до сьогодні живу у рідному селі – в Червоній Слободі. До 1-го класу в 1980 році йшов у Червонослобідську восьмирічку, а закінчував тут вже середню школу.

На свій перший хліб заробив власними руками ще у 5 класі, коли працював разом з друзями у колгоспі – на полі і в саду. Відтоді трудився у колгоспі кожні канікули...

Згодом навчався у Черкаському університеті імені Богдана Хмельницького, а отримавши диплом, повернувся до рідної школи вчителем – працював за фахом педагога 4 роки, з 1996 по 2000 рік.

Другу вищу освіту здобував у Києві, в Міжнародній академії управління персоналом. У 2007 році отримав ступінь магістра за спеціальністю «Міжнародна економіка та



управління трудовими ресурсами». Проходив стажування за програмою «Агробізнес» у Данії та США.

З 2001 по 2014 рік керував аграрними підприємствами. Створив сільськогосподарський комплекс «Хлібзавод Еко-Ферма», який за-



ймається вирощуванням екологічно чистої продукції та її переробкою.

З 2011 року – головний редактор всеукраїнської газети «Козацький край». Засновник Музейно-етнографічного комплексу «Ди-

ДИКИЙ ХУТІР Музейно-етнографічний комплекс

кий Хутір»», який знаходиться у Холодному Яру на Чигиринщині. З 2012 року – засновник і директор музею «Іс-



торії Холодного Яру».

Громадський діяч, член Національної спілки журналістів України, Крайовий Отаман козацького формування «Вільне Козацтво Холодного Яру». З червня 2014 року – учасник АТО, борець штурмової роти добровольчого батальйону «Айдар» (в/ч 0624).

Збудував у Холодному Яру на хуторі Буда, Чигиринського району перший і єдиний в Україні козацький храм на честь Святого Праведного Петра Багатостраждального

(Калнишевського), який 25 липня 2015 року освятив Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

У містах і селах Черкащини встановив багато пам'ятних знаків, присвячених героям і подіям української Визвольної боротьби (зокрема, перший в Україні пам'ятник Небесній Сотні), підтримую ви-

дання книг українських письменників та культурознавців про нашу справжню українську історію.

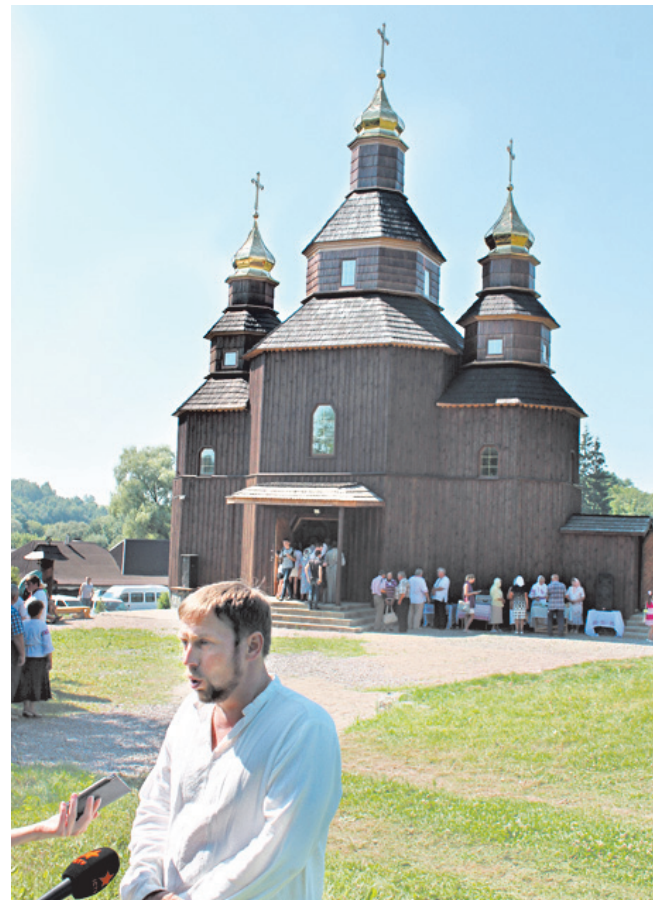
Нагороджений орденами та відзнаками Української православної церкви та державних установ.

Світоглядні принципи, які поважаю понад усе: патріотизм, профе-

сіоналізм, порядність, чесність, відповідальність.

Переконаний: той, хто йде до влади, має служити народу, а не «поганяти» ним, повинен бути захисником та борцем за інтереси громади.

Воля громади – закон для влади!



"Козацький край" – це найбільш актуальні публікації.

Наші журналісти працюють з архівами, істориками і краєзнавцями та виїжджають безпосередньо на передову у

зону АТО – з Вами і для Вас ми пишемо про історію і сьогоднішня боротьба за Волю України..

Сайт нашої газети в Інтернеті оновлюється ЩОДЕННО!

www.cossackland.org.ua



Чотири сотні років тому, у ніч перед Покровою, козаки Сагайдачного проломали Острожні ворота Москви і почали ламати Арбатські...



Про похід Сагайдачного на Москву донині воліють не згадувати співці «україно-російського поєднання». Участь українських козаків у походах на Москву зовсім не вписувалася до радянської історіографії та до насаджуваної нею тези про братність українського та російського народів. Тому, використовуючи оруеллівський принцип «хто контролює минуле – той контролює майбутнє», згадки про зовсім недружні козацькі акції проти північних сусідів радянські історики за традицією не помічали.

Після зйомок фільму «1612» для обґрунтування святкування у Росії 4 листопада «Дня національного єднання» на честь визволення Москви від переможних поляків, українцям теж варто очікувати і появи фільму «1618» – про рік, коли український гетьман Петро Сагайдачний підступив під стіни Москви...

Ще до Сагайдачного воєнного хліба під час так званої смуги у Московії шукали по-козачені елементи тогочасного українського суспільства.

Зокрема, у 1602 році до Києво-Печерського монастиря прибула особа, яка видавала себе за царевича Дмитрія – останнього з династії Рюриковичів, сина Івана Грозного, начебто не забитого на смерть людьми Бориса Годунова. Отримавши підтримку православного князя Адама Вишневецького та запорожців-низовиків, Лжедмитрій I восени 1604 року вирушив на Москву. За даними дослідниці Наталії Яковенко, «у його табір під Чернігів у листопаді 1604 року прибули близько семи тисяч козаків, які разом з донським козацтвом утворили основне ядро війська. Пізніше до царевича приєдналися ще до 10 тисяч запорожців».

Були козаки і в загонах Лжедмитрія II. А у війську Сигізмунда III, яке в 1609 році взяло в облогу Смоленськ, Наталія Яковенко взагалі нараховує близько 50 тисяч козаків. Приводом до цього походу польського короля стало введення на територію Московії шведського корпусу на прохання царя Василія Шуйського. Оскільки Річ Посполита перебувала в той час у стані війни зі Швецією, Сигізмунд III не міг ігнорувати такий виклик. Він особисто

очолив війська і у вересні 1609 року почав осадити Смоленська, що завершилася у червні 1611-го взяттям міста.

У московській кампанії Речі Посполитої 1611–1613 років лише на офіційній королівській службі значилися 30 тис. козаків. Саме тоді полякам вдалося захопити і спалити Москву. Російський історик XIX ст., Василій Ключевський так описує ситуацію в Московії під час смуги: «У кінці 1611 року Московська держава виглядала повною руїною. Поляки взяли Смоленськ; польський загін спалив Москву і укріпився за вцілілими стінами Кремля і Китай-города; шведи зайняли Новгород і виставили одного зі своїх королевичів кандидатом на московський престол. На зміну вбитому Лжедмитрію II в Пскові з'явився третій. Держава, втративши свій центр, почала розпадатися на складники». Шлях був проторений, і лише лінвий не претендував тоді на московський престол.

Посилений інтерес Речі Посполитої у московській справі пояснюється тим, що вона мала легітимне право претендувати на престол. Коли війська Сигізмунда III обложили Смоленськ, у липні 1610 року коронний гетьман Жолкевський поблизу Гжатська розбив московські війська, очолені братом царя Василія Шуйського, Дмитрієм. Самодержця московського було усунуто від влади і видано полякам. Створений тимчасовий уряд – Семибоярщина – у тому ж році запросив на московський престол сина польського короля, Владислава.

Однак королевичу було лише 15 років. Тому його батько задовольнився тим,

у лютому 1613-го Земський собор обрав на московський престол Михаїла Романова, тим самим відкинувши кандидатуру Владислава. Обіцянки Семибоярщини виявилися примарними, з чим Сигізмундів син миритися не збирався, вирішивши здобувати законний трон силою.

У липні 1616 року польський сейм виділив кошти для його московського походу.

За успіху кампанії, Владислав, як московський цар, зобов'язався передати Смоленськ і Сіверщину Литві та Польщі. А також укласти міцний союз Московської держави і Речі Посполитої. Головнокомандувачем сил королевича мав стати польський гетьман Жолкевський. Однак останній відмовився. Натомість було призначено Яна Ходкевича.

Регулярні частини Владислава були нечисленні, близько 11 тис. осіб. 22-річний королевич сподівався легкої перемоги, оскільки період смуги для Московії ще не закінчився. Та під Вязьмою вояки відмовилися продовжувати війну, не отримавши платні.

4) визнання Польщею судової та адміністративної автономії України.

Сигізмунд був не в тій ситуації, щоб торгуватися. Тому обіцяв їх виконати. До ставки Сагайдачного було надіслано клейноди – булаву, бунчук, печатку і прапор.

На початку серпня 1618 року, зібравши 20-тисячне козацьке військо, гетьман швидко рушив у землі Московського царства. Під час походу були взяті штурмом Путивль, Єлець, Лебедянь. Дивом, або ж щедрим відкупом, врятувався Михайлів. Сагайдачний розбив ополчення князів-воевод Пожарського та Волконського, і 20 вересня безперешкодно об'єднався з рештками польського війська королевича Владислава. У Москві почалася паніка.

У ніч перед святом Покрови пресвятої Богородиці почався штурм Москви. Козаки вже виламали Острожні ворота і почали дубовими колодами вибивати Арбатські, але раптово Сагайдачний дав відбій. Він наказав припинити облогу й відступити. За легендою, опівночі в усіх московських церквах задзвонили дзвони і це мало

психологічно-моральний вплив на козаків, які наступали, бо вони також були православними...

Та за красивою легендою нерідко ховаються прагматичніші пояснення. Зокрема, Михайло Грушевський однією з причин називає готовність міста до оборони та нерозважливість польських поводитирів: «Вчинено нічну атаку на Москву. Але в Москві знали про неї наперед, і через се, а також через деякі неждани розпорядження польських начальників, приступ не удався». Втім, виникають сумніви, що козацька армія, одна з найбоєздатніших в Європі, не змогла б узяти Москву.

Джерела щодо московської кампанії суперечливі, можна лише виокремити найвірогідніші причини.

Можна такі додати православний чинник, бо гетьман з усім військом був вписаний до київського Богоявленського братства. У 1620 році він відновив на свій страх і ризик православну митрополію, фактично скасувавши в односторонньому порядку Берестейську унію.

Слід врахувати також природу козащини. Це, в першу чергу, здобичництво, тобто заробіток шаблею. Хай би яким дисциплінованим було військо Сагайдачного, в першу чергу його учасників хвилювала здобич. Мало кого цікавило, стане Владислав московським царем чи ні. Можна навіть висловити припущення, що козаки таємно отримали від Москви солідний відкуп.

Найвірогіднішою є думка, що ще перед початком штурму Петро Сагайдачний вже знав про рішення польського сейму щодо якнайшвидшого припинення війни.

Так чи інакше, але, власне, успіхам козацької зброї (а, особливо, силам Петра Сагайдачного в компанії 1618 року) Річ Посполита зобов'язана Деулінським перемир'ям 1618-го, згідно з яким Речі Посполитій вдалося повернути втрачені свого часу Смоленськ, Чернігів та Сіверщину...

Олексій ГОРБАЧЕВСЬКИЙ,
малюнки **Олексія БОНДАРЕНКА**

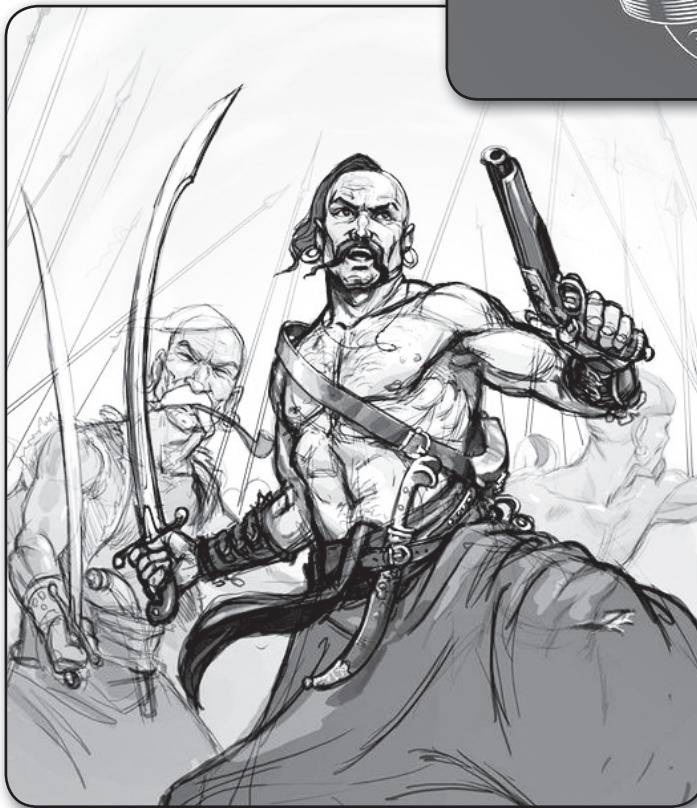


Кампанія 1616–1617 років нічого не вирішила. Спроби штурмувати Калугу, Можайськ і Твер виявилися невдалими. Владислав опинився у досить скрутному становищі. Навіть запропонував московській стороні почати мирні переговори, але вони не відбулися.

Початок 1618 року пройшов у приготуваннях до війни. Тепер уже московська сторона запропонувала мир, але польський сейм вирішив продовжувати війну. Таке рішення багато в чому було прийняте завдяки обіцянці Петра Сагайдачного надати Владиславу допомогу.

Саме українські козаки під проводом славетного гетьмана зіграли визначальну роль у московській кампанії 1618 року. Розуміючи складність становища Владислава, який залишився на ворожій території майже без грошей і продовольства, Сагайдачний вирішив скористатися цим збігом обставин і висунув королю такі вимоги:

- 1) розширення козацької території в Речі Посполитій;
- 2) свобода православної віри в Україні;
- 3) збільшення реєстрового козацького війська;



що в Москві залишилася польсько-литовська залога. До речі, у її складі були й козаки, яких російські джерела згадують як «черкасів». Восени 1611 року литовський гетьман Ян Ходкевич очолив похід на допомогу гарнізону в Москві. Тричі йому вдалося доставити обоз із припасами. Але ополченці активізувалися, і 6 грудня 1612 року внаслідок нестачі продовольства польсько-литовський гарнізон Кремля капітулював.

Церковний календар

14 ЖОВТНЯ

СВЯТО "ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ І ВСЕДІВИ МАРІЇ"

Величаємо Тя, Пресвята Діво,
Мати Христа Бога нашого,
і славімо всеславний покров Твій" (Величання з XVI ст.).

Поміж Богородичними празниками нашого церковного року на особливу увагу заслуговує свято Покрови Пресвятої Богородиці. Культ Богоматері як Покровительки нашого народу тягнеться золотою ниткою від княжих часів аж по сьогодні. Секрет того постійного, улюбленого і ревного культу мабуть лежить у тому, що тут йдеться не про земське і людське, але небесне й могутє заступництво. Від самого початку існування нашої держави ми мали великих і сильних ворогів. Тож нічого дивного, що наш народ шукав такої помочі й опіки, проти якої не може встояти жодна людська сила. Тому празник Покрови завжди був і є для нашого народу днем великого вияву любові і вдячності для Пресвятої Богородиці та днем радісної прослави і звеличення її покрови і заступництва.

Як правило, диво Покрову Божої Матері пов'язується з нападом сарацинів на Константинополь на початку 10 ст, за царства Льва 6. Місто готувалося до облоги, воїни озброювалися, багато жителів на колінах і із сльозами молилися про те, щоб минула біда. У той момент, коли полчища ворогів вже були готові увірватися в місто, сталося диво: тисяча християн, які молилися про порятунок, відчули, що їх благання почуті.



Святий Андрій Юродивий, що знаходився в цей момент у Влахернському храмі, схиливши коліна в слізній молитві, побачив, що сама Божа Мати спустилася з небес по східцях у супроводі святого Хрестителя Господнього Іоанна і святого апостола Іоанна Богослова і, вставши на коліна, молилася із сльозами на очах про порятунок людей від незгод і страждань, потім, підійшовши до Престолу, продовжила свою молитву, закінчивши яку, зняла зі своєї голови білий покров (омофор) і простягнула його над тими, що моляться в храмі, захищаючи від ворогів - видимих і невидимих. Покров у руках Пречистої Матері, оточений ангелами і сонмом святих, сяяв "дуже променів сонячних".

Тоді святий Андрій запитав у свого учня Єпіфанія: "Бачиш, брате, Царицю і Пані усіх, що моляться про весь світ"? "Бачу, святий отче, і ужахаюся", - відповідав йому Єпіфаній.

Так Богородиця врятувала Константинополь від розорення і загибелі людей. Коли Богоматір покинула церкву, покров Богородиці став невидимим, але в храмі залишалася благодать, яка зійшла згори з Богородицею.

Козацтво України споконвіку вважало Пресвяту Богородицю своєю особливою покровителькою. Образ Богородиці вінчав козацькі хоругви та штандарти, цю ікону обов'язково брали в морські та сухопутні походи, перед битвами служили їй молебні. Церква на Січі завжди була Покровською; хоча немилосердна історія не раз руйнувала й переносила на нові місця Січовий табір, але ця традиція не мінлася. І свято це урочисто святкували на Січі з піснями, феєрверками та хвацькими бойовими змаганнями. Куди б доля не заносила козаків, завжди з ними була ікона Пресвятої. Так після зруйнування Січі царицею Катериною козаки понесли з собою лише ікону Пречистої Богородиці. В Україні 14 жовтня відзначають державне свято - День українського козацтва, а також день захисника України.

У сучасних нелегких обставинах життя українського народу так важливо просити Покрову над нами Пресвятої Владичиці. Адже уся наша історія свідчить про її особливу любов до України, і певним є, що вона не залишить нас і тепер, коли так потребуємо її заступництва у Божого Сина. З ревною синівською молитвою припадім до Неї, благаючи Минуле - це нескінченна далечинь, і чим більше ми в неї вдивляємося, тим краще бачимо, як глибоко у віки йдуть корені людської історії. Але бувають події, які об'єднують усі століття, усі народи, і тоді час, безжално, на перший погляд, відмірюючи земний людський шлях, немов би перестає існувати.

Тому молимося до пресвятої Богородиці щоб Вона випросила милосердя у сина свого, а Господа Нашого Ісуса Христа, спасіння для нас грішних, мир нашій Україні, та злагоди між усіма. Пресвята Богородице спаси Нас!

Шановні Черкащини, послідовники Козацького Роду! Нехай Пресвята Богородиця Покриє Нас усіх Своім Омофором і спасе Нас!

З повагою підготував настоятель Храму святих Апостолів Петра і Павла м. Чигирин та настоятель храму святого Праведного Петра Багатостраждального (Калнишевського) - протоієрей Василь Циріль

ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

7 - 25 жовтня

7 жовтня 1253 р. Данила ГАЛИЦЬКОГО короновано на ороля Руси.

13 жовтня 1877 р. народився Кузьма БЕЗКРОВНИЙ, міністр внутрішніх справ Кубанської Народної Республіки, професор Української господарської академії в Подєбрадах.

13 жовтня 1948 р. помер Леонід МОСЕНДЗ, письменник, перекладач, науковець, старшина Армії УНР.

14 жовтня 1942 р. оформилась Українська повстанська армія.



15 жовтня 1615 р. коштом Єлизавети ГУЛЕВИЧ (Галшки ГУЛЕВИЧІВНИ) засновано Київське братство, а при ньому школу, яка перетворилась на Києво-Могилянську академію.

15 жовтня 1893 р. народився Андрій ДОЛУД, генерал-хорунжий Армії УНР, начальник штабу Армії УНР 1-го Зимового походу.

15 жовтня 1959 р. московський агент Богдан Сташинський убив Степана БАНДЕРУ.

16 жовтня 1648 р. Максим КРИВОНІС взяв приступом Високий Замок у Львові.

16 жовтня 1657 р. Іван ВИГОВСЬКИЙ підписав угоду зі шведами, яку підготував Богдан ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

17 жовтня 1969 р. помер Володимир БІЛОЗОР, полковий лікар УСС, начальник шпиталю І корпусу УГА, начальник медично-санітарного відділу дивізії "Галичина".



18 жовтня 1892 р. народився Іван ПРИСЯЖНИЙ, козак полку Чорних запорожців, учасник Першого зимового походу Армії УНР.

18 жовтня 1922 р. загинув городищенський отаман Антін ГРОЗНИЙ.

18 жовтня 1997 р. загинув народний артист України Павло ГРОМОВЕНКО.

18 жовтня 2005 р. помер Микола МАРІЧЕВСЬКИЙ, редактор і видавець.



20 жовтня 1814 р. народився Яків ГОЛОВАЦЬКИЙ, учений і письменник, член "Руської трійці".

20 жовтня 1886 р. народився Яків ВОДЯНИЙ, смілянський полковник Вільного козацтва, драматург.

20 жовтня 1930 р. москалі вбили Юрка ТЮТЮННИКА, генерала-хорунжого Армії УНР, уродженця Звенигородщини.



21 жовтня 1921 р. Василя ЛИПКІВСЬКОГО, уродженця Монастирищенського району Черкащини висвячено на митрополита УАПЦ.

21 жовтня 1933 р. Микола ЛЕМИК виконав атентат у російському консульстві у Львові на знак протесту проти Голодомору в Україні.

23 жовтня 1894 р. народився Дмитро СОКОЛОВСЬКИЙ, повстанський отаман.

24 жовтня 1884 р. народився Микола ЧЕБОТАРІВ, начальник контррозвідки Головного отамана Армії УНР.

25 жовтня 1625 р. відбувся щасливий бій козаків під проводом Марка ЖМАЙЛА проти поляків.

25 жовтня 1657 р. Гетьманом України обрано Івана ВИГОВСЬКОГО, якому судилося уцент розбити московське військо під Конотопом.

25 жовтня 1859 р. почалася "Азбучна війна" в Галичині (протести проти примусового введення латинського шрифту).



Свідоцтво про державну реєстрацію
КВ №18773-7573ПР від 18.01.2012 р.

Козацький край

Головний редактор - Олег ОСТРОВСЬКИЙ
Шеф-редактор - Віктор ВОЛЯ
Редактор випуску - Петро ДОБРО
Голова редакційної ради - Володимир МУЛЯВА
Засновник - Чигиринська ГО "Вільне Козацтво Холодного Яру"

З питань придбання та розповсюдження газети звертатися до редакції "Козацького краю" за адресою: вул. Ільїна, 330, к. 4, м. Черкаси, 18005, тел.: (0472) 31-29-74

E-mail: Cossack_land@i.ua

Газета віддрукована в ПП Руденко Ю.І., м. Черкаси, вул. Вербовецького, 1а. Тираж - 5000 екз. Замовлення №